

Pocity

Tomáš Klus, 2017

8/8: ↓   ↓ ↓ ↑ (změna akordu) ↓ ↑ ↓   ↓ ↓ ↑
Nebo 4/4: ↓   ↓ ↓   ↓ ↓ ↑

G

D Em

C

1. Z posledních pocitů poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
Je to tím, že jsi tu, možná tím, že kdysi jsme byli Ty a
Já my dva, dvě nahý těla, tak neříkej, že jinak si to chtěla,
tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.
2. Stala ses do noci z ničeho nic moje platonická láska
unaven, bezmocný, usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se to nic není
Pohled a okouzlení, a prázdný náměstí na znamení.
- R. Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš,
snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět
a druhém závidíš a v očích kapky slaný vody
zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody
3. Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš, ale vrat' se na zem.
- R. Jenže ty neslyšíš...
4. → 1.